

- 5 Tonabit Deus in voce sua mirabiliter, qui facit magna & inscrutabilia.
- 6 Qui præcipit nivì, ut descendat in terram, & hiemis pluviis, & imbri fortitudinis suæ.
- 7 Qui in manu omnium hominum signat, ut noverint singuli opera sua.
- 8 Ingredietur bestia latibulum, & in antro suo morabitur.
- 9 Ab interioribus egredietur tempestas, & ab Arduo frigus.
- 10 Plante Deo concrefcit gelu, & rursum latissimæ funduntur aquæ.
- 11 Frumentum desiderat nubes, & nubes spargunt lumen suum.
- 12 Quæ Infrant per circuitum, quocumque eas voluntas gubernantis duxerit. ad omne quod præceperit illis super faciem orbis terrarum:
- 13 Sive in una tribu, sive in terra sua, sive in quocumque loco misericordiæ suæ eas jufferit inveniri.
- 14 Ausculta hæc Job: sta & considera mirabilia Dei.
- 15 Numquid seis, quando præceperit Deus pluviis, ut ostenderent lucem nubium ejus?
- 16 Numquid nosti semitas nubium magnas, & perfectas scientias?
- 17 Nonne vestimenta tua calida sunt, cum perflata fuerit terra Austro?
- 18 Tu forsitan cum eo fabricatus es cælos, qui solidissimi quasi ære fusi sunt.
- 19 Ostende nobis, quid dicamus illi: nos quippe involvimur tenebris.
- 20 Quis narrabit ei, quæ loquor? etiam si locutus fuerit homo, devorabitur.
- 21 At nunc non vident lucem: subito aer cogetur in nubes, & ventus tranliens fugabit eas.
- 22 Ab Aquilone aurum venit, & ad Deum formidolosa laudatio.
- 23 Digne eum invenire non possumus: magnus fortitudine, & judicio, & justitia, & enarrari non potest.
- 24 Ideo timebunt eum viri, & non audebunt contemplari omnes, qui sibi videntur esse sapientes.

CAPUT XXXVIII.

Deus ipse disputationi se interponit, & Eliu filere jusso, arguit Job, ostendens ex conditis a se operibus non posse illum divinam potentiam ac sapientiam comprehendere.

- 1 Respondens autem Dominus Job de turbine, dixit:
- 2 Quis est iste involvens sententias sermonibus imperitis?
- 3 Accinge sicut vir lumbos tuos, interrogabo te, & responde mihi.
- 4 Ubi eras, quando ponebam fundamenta terræ? indica mihi, si habes intelligentiam.
- 5 Quis posuit menfuras ejus, si nosti? vel quis tetendit super eam lineam?
- 6 Super quo bases illius solidatæ sunt? aut quis demisit lapidem angularem ejus.
- 7 Cum me laudarent simul astra matutina, & jubilarent omnes filii Dei?
- 8 Quis conclusit ostiis mare, quando erumpebat quasi de vulva procedens:
- 9 Cum ponerem nubem vestimentum ejus, & caligine illud quasi pannis infantæ obvolverem?
- 10 Circumdedi illud terminis meis, & posui vestem, & ostia:
- 11 Et dixi: Usque hac venies, & non procedes amplius, & hic confringes tumentes fluctus tuos.
- 12 Numquid post ortum tuum præcepisti diluculo, & ostendisti auroræ locum suum?
- 13 Et tenuisti concutiens extrema terræ, & excussisti impios ex ea?
- 14 Restituetur ut lutum signaculum, & stabit sicut vestimentum:
- 15 Auferetur ab impiis lux sua, & brachium excelsum confringetur.
- 16 Numquid ingressus es profunda maris, & in novissimis abyssi deambulasti?
- 17 Numquid apertæ sunt tibi portæ mortis, & ostia tenebrosa vidisti.
- 18 Numquid considerasti latitudinem terræ? indica mihi, si nosti, omnia.
- 19 In qua via lux habitat, & tenebrarum quis locus sit:

- 20 Ut ducas unumquodque ad terminus suos, & intelligas semitas domus ejus.
- 21 Sciebas tunc, quod nasciturus esses? & numerum dierum tuorum noveras?
- 22 Numquid ingressus es thesauros nivis, aut thesauros grandinis aspexisti?
- 23 Quæ præparavi in tempus hostis, in diem pugnæ & belli?
- 24 Per quam viam spargitur lux, dividitur æstus super terram?
- 25 Quis dedit vehementissimo imbi cursum, & viam sonantis tonitruï,
- 26 Ut plueret super terram absque homine in deserto, ubi nullus mortalium commoratur,
- 27 Ut impleret iniviam & desolatam, & produceret herbas virentes?
- 28 Quis est pluvix pater? vel quis genuit filias roris?
- 29 De cujus utero egressa est glacies? & gelu de cælo quis genuit?
- 30 In similitudinem lapidis aquæ durantur, & superficies abyssi constringitur.
- 31 Numquid conjungere valebis micantes stellas Pleiadas, aut gyrum Arcturi poteris dissipare?
- 32 Numquid producis Luciferum in tempore suo, & Vesperum super filios terræ confurgere facis?
- 33 Numquid nosti ordinem cæli, & pones rationem ejus in terra?
- 34 Numquid elevabis in nebula vocem tuam, & impetus aquarum operiet te?
- 35 Numquid mittes fulgura, & ibunt, & reverentia dicent tibi: Adsumus?
- 36 Quis posuit in visceribus hominis sapientiam? vel quis dedit gallo intelligentiam?
- 37 Quis enarrabit cælorum rationem, & contentum cæli quis dormire faciet?
- 38 Quando fundebatur pulvis in terra, & glebæ compingebantur?
- 39 Numquid capies lænæ prædam, & animam catulorum ejus implebis,
- 40 Quando cubant in antris, & in specubus insidiantur?

41 * Quis præparat corvo escam suam, quando pulli ejus clamant ad Deum, vagantes, eo quod non habeant cibos.

CAPUT XXXIX.

Deus ipsi Job ostendit mirabilia opera sua etiam ex ibicibus, onagro, rhinocero, struthione, equo & aquila, arguens eum, quod cum ipso contendere voluerit: quibus Job commotus agnoscit se temere locutum.

- 1 Numquid nosti tempus partus ibicum in petris, vel parturientes cervas observasti?
- 2 Dinumerasti menses conceptus earum, & scisti tempus partus earum?
- 3 Incurvantur ad fœtum, & pariunt, & rugitus emittunt.
- 4 Separantur filii earum, & pergunt ad pastum: egrediuntur, & non revertuntur ad eas.
- 5 Quis dimisit onagram liberum, & vincula ejus quis solvit?
- 6 Cui dedi in solitudine domum, & tabernacula ejus in terra falluginis.
- 7 Contemnit multitudinem civitatis, clamorem exactoris non audit.
- 8 Circumspicit montes pascuæ suæ, & virentia quæque perquirit.
- 9 Numquid volet rhinoceros servire tibi, aut morabitur ad præsepe tuum?
- 10 Numquid alligabis rhinocerotam ad arandum loro tuo? aut confringet glebas vallium post te?
- 11 Numquid fiduciam habebis in magna fortitudine ejus, & derelinques ei labores tuos?
- 12 Numquid credes illi quod sementem reddat tibi, & aream tuam congreget?
- 13 Penna struthionis similis est pennis herodii, & accipitris.
- 14 Quando derelinquit ova sua in terra, tu forsitan in pulvere calefacies ea?
- 15 Obliviscitur, quod pes conculcet ea, aut bestia agri conterat.
- 16 Duratur ad filios suos quasi non sint sui, frustra laboravit nullo timore cogente.
- 17 Privavit enim eam Deus sapientia, nec dedit illi intelligentiam.

- 18 Cum tempus fuerit, in altum alas erigit: deridet equum & ascensorem ejus,
 19 Numquid præbebis equo fortitudinem, aut circumdabis collo ejus hinnitum?
 20 Numquid fascitabis eum quasi locustas? gloria narium ejus terror.
 21 Terram ungula fodit, exultat audacter: in occursum pergit armatis,
 22 Contemnit pavorem, nec cedit gladio.
 23 Super ipsum sonabit pharetra, vibrabit hasta & clypeus.
 24 Fervens & fremens sorbet terram, nec reputat tubæ sonare clangorem.
 25 Ubi audierit buccinam, dicit: Vah, procul odoratur bellum, exhortationem ducum, & ululatum exercitus.
 26 Numquid per sapientiam tuam plumescit accipiter, expandens alas suas ad austrum?
 27 Numquid ad præceptum tuum elevabitur aquila, & in arduis ponet nidum suum?
 28 In petris manet, & in præruptis silicibus commoratur, atque inaccessis rupibus.
 29 Inde contemplatur escam, & de longe oculi ejus prospiciunt.
 30 Pulli ejus lambent sanguinem: & ubicumque cadaver fuerit, statim adest.
 31 Et adjecit Dominus, & locutus est ad Job:
 32 Numquid qui contendit cum Deo, tam facile conquiscit? utique qui arguit Deum, debet respondere ei.
 33 Respondens autem Job Domino, dixit:
 34 Qui leviter locutus sum, respondere quid possum? manum meam ponam super os meum.
 35 Unum locutus sum, quod utinam non dixissem, & alterum, quibus ultra non addam.

CAPUT XL.

Deus arguens Job, quod visus sit jutilitæ ipsius detraxisse, ostendit ei suam potentiam in Behemoth & Leviathan, silentium ei imponens.

- R**espondens autem Dominus Job de turbine, dixit:
 1 Accinge sicut vir lumbos tuos: interrogabo te, & indica mihi. 3

- 3 Numquid irritum facies judicium meum: & condemnabis me. ut tu justificeris?
 4 Et si habes brachium sicut Deus, & si voce simili tonas?
 5 Circumda tibi decorem, & in sublime erigere, & esto gloriosus, & speciosis induere vestibus.
 6 Disperge superbos in furore tuo, & respiciens omnem arrogantem humilia.
 7 Respice cunctos superbos, & confunde eos, & contere impios in loco suo.
 8 Absconde eos in pulvere simul, & facies eorum demerge in foveam:
 9 Et ego confitebor, quod salvare te possit dextera tua.
 10 Ecce Behemoth, quem feci tecum, scænum quasi bos comedet:
 11 Fortitudo ejus in lumbis ejus, & virtus illius in umbilico ventris ejus.
 12 Stringit caudam suam quasi cedrum, nervi testiculorum ejus perplexi sunt.
 13 Ossa ejus velut fistulæ æris, cartilago illius quasi laminæ ferreæ.
 14 Ipse est principium viarum Dei, qui fecit eum, applicabit gladium ejus.
 15 Huic montes herbas ferunt: omnes bestię agri ludent ibi.
 16 Sub umbra dormit in secreto calami, & in locis humentibus.
 17 Protegunt umbræ umbram ejus, circumdabunt eum salices torrentis.
 18 Ecce, absorbebit fluvium, & non mirabitur: & habet fiduciam, quod influat Jordanis in os ejus.
 19 In oculis ejus quasi hamo capiet eum, & in sudibus perforabit nares ejus.
 20 An extrahere poteris Leviathan hamo, & fune ligabis linguam ejus?
 21 Numquid pones circulum in naribus ejus, aut armilla perforabis maxillam ejus?
 22 Numquid multiplicabit ad te preces, aut loquetur tibi mollia?
 23 Numquid feriet tecum pactum, & accipies eum servum sempiternum? 24

24 Numquid illudesci quasi avi, aut ligabis eum ancillis tuis?

25 Concident eum amici, dividunt illum negotiatores?

26 Numquid implebis fagenas pelle ejus, & gustium piscium capite illius?

27 Pone super eum manum tuam: memento belli, nec ultra addas loqui.

28 Ecce, spes ejus frustrabitur eum, & videntibus cunctis præcipitabitur.

CAPUT XLI.

Malitia Behemoth arguitur juxta illius membra durtiam & superbiam,

1 **N**on quasi crudelis fuscitabo eum: quis enim resistere potest vultui meo?

2 Quis ante dedit mihi, ut reddam ei? omnia quæ sub cælo sunt, mea sunt.

3 Non parcam ei, & verbis potentibus, & ad deprecandum compositis.

4 Quis revelabit faciem indumenti ejus, & in medium oris ejus quis intrabit?

5 Portas vultus ejus quis aperiet? per gyrum dentium ejus formido.

6 Corpus illius quasi scuta fusilia, compactum squamis se prementibus.

7 Una uni conjungitur, & ne spiraculum quidem incedit per eas:

8 Una alteri adhærebit, & tenentes se nequaquam separabuntur.

9 Sternutatio ejus splendor ignis, & oculi ejus, ut palpebræ diluculi.

10 De ore ejus lampades procedunt, sicut tædæ ignis accensæ.

11 De naribus ejus procedit fumus, sicut ollæ succensæ atque ferventis.

12 Halitus ejus prunas ardere facit, & flamma de ore ejus egreditur.

13 In collo ejus morabitur fortitudo, & faciem ejus præcedit egestas.

14 Membra carniū ejus coherentia sibi: mittet contra eum fulmina, & ad locum alium non ferentur.

15 Cor ejus indurabitur tanquam lapis, & stringetur quasi malleatoris incus.

16 Cum sublatus fuerit, timebunt Angeli, & territi purgabuntur.

17 Cum apprehenderit eum gladius, subsistere non poterit neque hasta, neque thorax:

18 Reputabit enim quasi paleas ferrum, & quasi lignum putridum. ces.

19 Non fugabit eum vir sagittarius, in stipulam versi sunt ei lapides fundæ.

20 Quasi stipulam æstimabit malleum, & deridebit vibrantem hastam.

21 Sub ipso erunt radii solis, & sternet sibi aurum quasi lutum.

22 Fervescere faciet quasi ollam profundum mare, & ponet, quasi cum unguenta bulliunt.

23 Post eum lucebit femita, æstimabit abyssum quasi senescentem.

24 Non est super terram potestas, quæ comparatur ei, qui factus est, ut nullum timeret.

25 Omne sublime videt, ipse est rex super universos filios superbiæ.

CAPUT XLII.

Agnoscit Job se insipienter locutum, & a Domino præfertur amicis, ac pro illis orat, duplicia recipiens eorum, quæ amiserat, tandemque plenus diærum in pace quievit.

1 **R**espondens autem Job Domino, dixit.
2 Scio, quia omnia potes, & nulla te latet cogitatio.

3 Quis est iste, qui celat consilium absque scientia? ideo insipienter locutus sum, & quæ ultra modum excederent scientiam meam.

4 Audi, & ego loquar: interrogabo te, & responde mihi.

5 Auditū auris audivi te, nunc autem oculus meus videt te.

6 Idcirco ipse me reprehendo, & ago pœnitentiam in favilla & cinere.

7 Postquam autem locutus est Dominus verba hæc ad Job, dixit ad Eliphaz Themanitem: Iratus est furor meus in te, & in duos amicos tuos, quo-

quoniam non estis locuti coram me rectum, sicut servus meus Job.

8 Sumite ergo vobis septem tauros, & septem arietes, & ite ad servum meum Job, & offerite holocaustum pro vobis: Job autem servus meus orabit pro vobis: faciem ejus suscipiam, ut non vobis imputetur stultitia: neque enim locuti estis ad me recta, sicut servus meus Job.

9 Abierunt ergo Eliphaz Themanites, & Baldad Suhites, & Sophar Naamathites, & fecerunt, sicut locutus fuerat Dominus ad eos, & suscepit Dominus faciem Job.

10 Dominus quoque conversus est ad pœnitentiam Job, cum oraret ille pro amicis suis. Et addidit Dominus omnia quæcumque fuerant Job, duplicia.

11 Venerunt autem ad eum omnes fratres sui, & universæ sorores suæ, & cuncti qui noverant eum prius, & comederunt cum eo panem in domo ejus: & moverunt super eum caput, & consolati sunt eum super omni malo, quod intulerat Dominus super eum: & dederunt ei unusquisque ovem unam, & in auream auream unam.

12 Dominus autem benedixit novissimis Job magis, quam principio ejus. Et facta sunt ei quatuordecim millia ovium, & sex millia camelorum, & mille juga boum, & mille asinæ.

13 Et fuerunt ei septem filii, & tres filiæ.

14 Et vocavit nomen unius Diem, & nomen secundæ Cassiam & nomen terciæ Cornustibii.

15 Non sunt autem inventæ mulieres speciosæ sicut filiæ Job in universa terra: deditque eis pater suus hæreditatem inter fratres earum.

16 Vixit autem Job post hæc, centum quadraginta annis, & vidit filios suos, & filios filiorum suorum usque ad quartam generationem, & mortuus est senex & plenus dierum.

LIBER PSALMORUM.

PSALMUS PRIMUS.

1 **B**EATUS vir qui non abiit in consilio impiorum, & in via peccatorum non stetit, & in cathedra pestilentiæ non sedit:

2 * Sed in lege Domini voluntas ejus, & in lege ejus meditabitur die ac nocte.

3 * Et erit tanquam lignum, quod plantatum est secus decursus aquarum, quod fructum suum dabit in tempore suo:

5 Et folium ejus non defluet: & omnia quæcumque faciet prosperabuntur.

4 Non sic impii, non sic: sed tanquam pulvis, quem projicit ventus a facie terræ.

5 Ideo non resurgent impii in judicio: neque peccatores in concilio justorum.

6 Quoniam novit Dominus viam justorum: & iter impiorum peribit.

PSALMUS II.

1 **Q**UARE fremuerunt Gentes, & populi meditati sunt inania? * Alter. 2. 25.

2 Assiterunt reges terræ, & principes convenerunt in unum adversus Dominum, & adversus Christum ejus.

3 Dirumpamus vincula eorum: & projiciamus a nobis jugum ipsorum.

4 Qui habitat in cœlis irridebit eos: & Dominus subannabit eos.

5 Tunc loquetur ad eos in ira sua, & in furore suo conturbabit eos.

6 Ego autem constitutus sum rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, prædicans præceptum ejus.

7 * Dominus dixit ad me: Filius meus es tu, ego hodie genui te. * Alter. 13. 33. Hbr. 1. 5. & 5. 5.